

כוריאוגרפיית החיים של שוקי הופמן

זוכת פרס קרן רבינוביץ' על מפעל חיים 2020

• רבבות חניכים של מחול ברחבי הארץ ואפילו בעולם • עשרות כוריאוגרפיות שהפכו לקלאסיקות • ייצוג ישראל בטקסים ממלכתיים וברחבי תבל • תעודת כבוד מטדי קולק ראש העיר המיתולוגי של העיר ירושלים • הקמת והובלת "מחולה" - מערך המחול מהגדולים בישראל • בחירתה ליקיר ירושלים, 8 פעמים הפקה וכוריאוגרפיה של טקס הדלקת המשואות בהר הרצל • ועכשיו - פרס קרן רבינוביץ' על מפעל חיים • שוקי הופמן, הירושלמית פורצת הדרך מהגדולות של המחול הישראלי בארצנו.

הראשונים ככוריאוגרפית מתקבלים בהתלהבות במערכת בתיה"ס בעיה. לא רחוק היום שראש העיר המיתולוגי **טדי קולק**, מנתב אותה לתפקיד ראש מדור המחול בעירייה.

מכאן מתנהלים חיי הזוג הופמן על מי סער גועשים. הם מגדירים את עצמם כ"זורקוהוליקים" חסרי מנוחה. ידם בכל מגוון פעילויות תרבות רחבות היקף דאז בעיר הבירה שלנו. טקסי סיום של כיתות בתיה"ס, מופעים רבים, ארגון חבורות זמר מקומיות, עבודה עם **לילית נגר** בערוץ 1 הטלוויזיוני שחור-לבן, ניהול

היא נולדה בשם **שושי**, אולי **שושנה**, בירושלים, לפני 68 שנים. בכיתה ח' הודבק לה הכינוי **שוקי**, זה שהפך עם השנים למותג בתחום המחול הישראלי, כינוי שדבק באישה שהעירה את עיר הקודש וסחפה אותה עם התנועה והריקוד לגבהים חדשים ומרתקים.

כבר בכיתה ט' הכירה את מי שילווה אותה בצלילי האקורדיון שלו, כמו בחייה הפרטיים לאורך כל חייה, **שלומי**, הפרטנר האולטימטיבי שלה עד ימינו אלה.

מאז הם הזוג המיתולוגי שבמשך עשרות שנים הביא את בשורת המחול הישראלי אל קצווי ארץ וקצווי עולם, באין ספור אירועים ופורומים, כמייצג התרבות הזאת לאלפי חובבי המחול והזמה. הסימביוזה המופלאה בין כישורי התנועה לכישורי המוזיקה של בני הזוג שוקי ושלומי, אפילו נתנו בפי מכריהם את הכינוי "**שלוקי**" (שלומי ושוקי לחובבי הז'אנר).

תחילת שנות ה-70, השרות בצה"ל, שוקי בוגרת קורס מדסי"ם בבה"ד 8 (גילוי נאות: כותב כתבה זאת היה מפקד הבסיס הזה), ושרות כמדריכת אימון גופני בצבא ומדריכת חיב"ה. שלומי טנקיסט בשריון ומנעים בנגינתו באקורדיון כתוספת תרבותית לחבריו ביחידה.

שוקי מסיימת קורס מדריכים לריקודי עם ומתחילה להדריך את ילדי העיר ירושלים בבתי הספר ובצופים. הכישורים הכוריאוגרפיים שלה מבצבים וצעדיה

דוד בן-אשר
צילומים:
דוד בן-אשר
ואלבום המשפחה

שוקי הופמן.
צילום: תומר הלפרין

שוקי ושלומי הופמן

שוקי על רקע ציור שציירה

מחולה בטיילת ארמון הנציב. צילום: ארכיון מחולה

הצחקת אותי. אני לנוח? אני לשבת בשקט?! מי שמכיר אותי - אני פלפל. העשייה והאקשן זה ה-DNA שלי. אם אני לא רוקדת אני מציירת, ואם לא מציירת אז מפסלת, ואם לא מפסלת אז מעצבת. באמת, אני מסתכל סביב ופסלים יפהפיים מעשי ידיה מקשטים את דירתה המשקיפה לים בשכונת המגורים האקסקלוסיבית בצפון תל-אביב.

ואז מוסיפה שוקי: הרי מהות תפקידנו האמנותי הוא להלהיב ולהוביל אנשים עם רוח של עשייה ולהגיע לשיאים חדשים. אז בצעירותי, הקמתי פרויקט "במות חופשיות" בעיר, ומיזמים לעזרה לנוער מתקשה, ולצד אלה יסדתי להקת פולקלור שהדגל שלה הוא מורשת ארצישראלית לצד מודרניות ורמה טכנית גבוהה.

בד בבד, במסגרת העירונית מקימים הזוג שלוקי את חבורת הזמר העירונית עם המנצח **יוסי דברה**, עם תזמורת, העמדות כוריאוגרפיות של שוקי, תלבושות מיוחדות, תוכניות למופעים. יחד נוצר גוף אמנותי גדול ראשוני בהיקפו. זהו למעשה שילוב של להקת המחול "הורה ירושלים" עם חבורת הזמר, בסיס להרחבה בהמשך הדרך.

בשיתוף הכוריאוגרפית והמדריכה **ברכה דודאי** ז"ל, מוקמת להקת הילדים "הורה אפרוחים" ועם **מיכה נס** מוקמת "הורה נעורים", הכל תחת קורת גג אחת.

תם עידן. יום חדש בפתח

שנות הפעילות המאוד אינטנסיביות בעירייה הובילו לחשיבה מחודשת של הזוג הופמן. לאחר תקופה ארוכה רבת הישגים החליטו לשנות כיוון לעבר עסק עצמאי. הם עזבו את העירייה, ברוח טובה, ופנו למפעל חייהם החדש - פתיחת סטודיו פרטי משלהם.

התזמורת העירונית ע"י שלומי וניהול כולל של "הורה ירושלים" ההולכת ומתפתחת למותג ארצי מוכר ומוערך. באופן חריג הם מקבלים אישור מיוחד מטדי לעבוד כזוג נשוי בעירייה, טדי פשוט לא מוכן לוותר על שניהם כתורמים מעל ומעבר לתרבות העיר.

"הורה ירושלים" - חבורת המחול והזמר במוקד עשייתם העירונית. שלומי המנהל ושוקי הכוריאוגרפית, בתנועה מתמדת. כך כ-16 שנים, עם מאות הופעות ברחבי הארץ ופסטיבלים בינלאומיים בארצות רבות. **טדי קולק** מכתיר את שוקי כ"עובד מצטיין בעירייה".

החאן המיתולוגי - עוד נדבך במורשת הארץ

במקביל לעבודתם בעיריית ירושלים, עם "הורה ירושלים" ושאר פעילויות בעיר, תרמו הזוג "שלוקי" את תרומתם הפולקלוריסטית הייחודית. כל ערב, אבל ממש כל ערב, הופעת פולקלור ישראלית בחאן הירושלמי, עם **חופני** המיתולוגי, **יפה ירקוני** ואחרים ובניהולו של היזם הבעלים **אלי סיטון**.

מאות מופעים, אפילו במוצאי ליל הסדר ולעתים גם שתי הופעות בערב אחד. אלפי תיירים והמוני ישראלים חזו במופע הפולקלור הללו בכוריאוגרפיות קומפקטיות של ריקוד חסידי, הורה, אדמה, סגנון מזרחי, בהן הקפידו להביא את ישראל היפה לפני הכל.

10 שנות חאן לתפארת בירת ישראל. ומשם מועדון "ירושלים של זהב" ואז גם פרויקט "הצברים" ב"מקא" כהמשך להשרשת ההווה הישראלית ומורשת הארץ. בין לבין, מפציע לעולם הבן הבכור **יניב**.

אז אפשר לנוח קצת, שוקי? להתרווח על זרי הדפנה, ליהנות מפרי עמל של שנים, קצת שקט לנשמה?

"הצחקת אותי. אני לנוח? אני לשבת בשקט?! מי שמכיר אותי - אני פלפל. העשייה והאקשן זה ה-DNA שלי. אם אני לא רוקדת אני מציירת, ואם לא מציירת אז מפסלת, ואם לא מפסלת אז מעצבת."

מתוך חזרות בסטודיו "מחולה מרכז"

שוקי לייצג את ישראל באירוע בינלאומי בדיסנילנד באורלנדו. ההופעות הרבות באירוע זה חשפו את להקת "מחולה" כשגרירת התרבות והאמנות הישראלית האולטימטיבית בפני אלפי הצופים שביקרו במקום. כשגרירי תרבות ייצגנו את ישראל גם בברזיל, דנמרק, שבדיה, אנגליה, צרפת וארה"ב.

ההצלחה של הלהקה ובית הספר הייתה גדולה, וכעבור מספר שנים פרצנו את גבולות ירושלים ופרשנו שלוחות למקומות אחרים בארץ. פתחנו פעילויות בערים שונות, כשהיום סניפי "מחולה" פרושים בתל אביב, רמת השרון, סביון, גבעת שמואל וירושלים.

במסגרות הללו עברו במשך השנים ממש אלפי תלמידות ותלמידי מחול מגיל 4 ועד בוגרים. משך 33 שנות קיומה של "מחולה" עברו אצלנו רבבות בני נוער, שחלקם הגיעו לרמות ריקוד גבוהות ביותר. חניכים שלנו המשיכו דרכם בלהקות הטובות בארץ - להקת בת שבע, מיומנה, הלהקה הקיבוצית, ורטיגו, טרם, הבלט הישראלי, ענבל פינטו ובתי ספר יוקרתיים בחו"ל.

מצאו מקום מיוחד במושבה הגרמנית בירושלים שם פתחו סטודיו עם מגוון סגנונות מחול, דבר שהיה חדש אז בבירה.

למדו שם בלט קלאסי, מודרני, סטפס, פלמנקו, ריקודי בטן, סלוניים, ג'ז, וכמובן - ריקודי עם ושנות ה-60. מצאנו במקורות את השם "מחולה" כנגזרת למילה "מחול" ואיתה יצאנו לדרך.

מספרים שוקי ושלומי:

הופצצנו בתלמידים. כבר בהתחלה נרשמו יותר מ-1,000 ילדים ובני נוער בכל הגילים. הסטודיו לא עמד בקצב הביקוש וכך פתחנו בזה אחר זה 5 סניפים במתנ"סים בעיה העסקנו מורים רבים ואני כמורה ראשית הנחיתי את כלל העשייה וניהלתי אמנותית את בית הספר ואת הלהקה הבוגרת. לצד זאת תמיד שמרתי על קשר ותקשורת ישירה עם כלל התלמידים הצעירים, עם ההורים והמשפחות וזה מה שמוביל אותי עד היום בעשייה.

בהמשך הרחבנו את כר הפעולה גם למבשרת ציון ולמקומות אחרים בארץ.

עידן חדש, אתגר גדול - הקמת "מחולה"

ב-1989 הרגשנו בשלות מלאה, מספרים הצמד שלוקי. סימנו לעצמנו יעד חדש ומאתגר נוסף - הקמת להקת ריקוד ברמה הכי גבוהה, שתהיה למעשה אבן דרך ושאיפה לכלל התלמידים ללכת בעקבותיה. והלהקה באמת עשתה לעצמה שם. לכבוד חגיגות המילניום, בשנת 2,000, הוזמנה להקתה של

"הופצצנו בתלמידים. כבר בהתחלה ב-1988 נרשמו יותר מ-1,000 ילדים ובני נוער בכל הגילים. הסטודיו לא עמד בקצב הביקוש וכך פתחנו בזה אחר זה 5 סניפים במתנ"סים בעיר ירושלים דאז."

נועה הופמן, בת הזקונים. צילום: אור דנון

יניב ודורית הופמן. צילום: שלומי פרי

לא מזמן לקח יניב על עצמו את דרכי בניהול הלהקה הבוגרת אותה הביא לשיאים חדשים. להקת "מחולה" ידועה בארץ ברמתה ובמופעיה, והכוריאוגרפיות של יניב הן סימן היכר, וזאת לצד שחזורים של החומרים שעשיתי אני בשנים ההן. ישן לצד חדש. אנו מופיעים דרך קבע בפסטיבלי כרמיאל ואשדודאנס.

בשנה שעברה קיבלתי לביים את מופע הפתיחה של אשדודאנס ולצד דורית ויניב עשינו מופע שנקרא "מזל טוב - השמחות שלנו". הייתה חגיגה של ישראליות על הבמה עם להקות מכל הארץ.

אפשר לומר בביטחון ש"מחולה" הנה כיום מערכת ענפה לתחום המחול הישראלי ושאר הסגנונות, ממש מהגדולות בישראל, הן בהיקף מספר החניכים והן ברמה המקצועית של מרכזי המחול שלנו. יש אצלנו להקות מחול בכל שכבת גיל, שביניהן גם 5 להקות ייצוגיות של תיכון ובוגרים ברמה גבוהה מאד בקנה מידה ארצי מוכר.

8 פעמים הופעתם בטקסי הדלקת המשואות בהרצל עם כוריאוגרפיות מרהיבות שלכם - שוקי יניב ודורית - ה"הופמנים". מה עם זה ומתי יקרה שוב?

8 פעמים נבחרתי לשמש ככוריאוגרפית של מופעי המחול בטקסי הדלקת המשואות בערב העצמאות, מספרת שוקי. הבאנו כ-300 רקדנים בכוריאוגרפיות חדשניות ותואמות את גודל האירוע. כל פעם השקענו חשיבה מיוחדת לפי הנושא של משרד החינוך לאותה שנה.

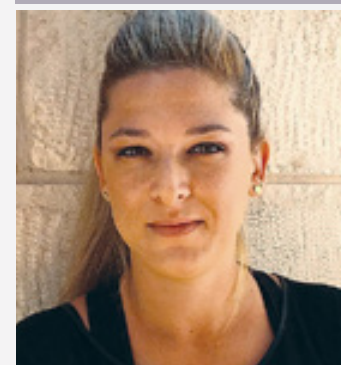
ההשתתפות בטקס המכובד הזה, הצריכה, כמובן, הרבה חזרות והכנות ללא גבול. כל המשתתפים היו

במקביל לזה הכשרנו מאות מדריכים, שחלקם ידוענים בתחומם. הבן שלנו יניב הכיר את אשתו דורית ב"מחולה", וכצפוי הם הפכו למדריכים ואח"כ למנהלים אמנותיים וכוריאוגרפים מרכזיים ברשת. אליהם הצטרפה אחר כך גם הבת האמצעית יעל ובהמשך גם נועה, בת הזקונים. וכך יצא שכל המשפחה מרקדת, מלמדת ויוצר כוריאוגרפיות.

יניב ודורית מנהלים שניים מהסניפים המצליחים של "מחולה" - ברמת השרון ובתל אביב וזאת אחרי שנים רבות בהן ניהלו אמנותית את הלהקות ב"מחולה" ירושלים. שנים רבות עשינו יחדיו את טקסי הדלקת המשואות, את טקסי "תגלית" ו"מסע" את המכבייה ועוד.

בהמשך נכנסה גם יעלי לעניינים ולקחה על עצמה את ניהול סניף קריית היובל בירושלים ובהמשך עזרה בפתיחת הסניף ברמת השרון שם היא מלמדת עד היום. נועה, בת הזקונים, הפכה לרקדנית סולנית של "מחולה", ממש כמו סמל על הבמה, וכיום היא מנהלת מקצועית של כל העשייה בסניף גבעת שמואל ובלהקות ברמת השרון ותל אביב.

במהלך השנים הקמנו מסלולים תחרותיים, זכינו בפרסים רבים הן בפולקלור והן במחול מודרני. אך חשוב מכך - יצרנו שיטות לימוד של בניית בית ספר לפי רמות ידע, כך שכל אחד, בכל רמה, מוצא את עצמו ואת מקומו בעולם המחול. אנחנו משקיעים בכל הגילאים ובכל הרמות את אותם המשאבים - מופעים, תלבושות, צוות בכיר ועוד. זה סוד השיטה.

יעל הופמן

משפחת הופמן. צילום: תומר הלפרין

לעשייה אין גבולות

הרקורד של שוקי עשיר ומגוון. היא הפיקה ערבים בפסטיבל כרמיאל, עשתה כוריאוגרפיות בטקס המכביה, באירועים בקיסריה, ביימה מופעים של משרד החינוך ועוד. העבירה הרצאות אורחת באקדמיה בירושלים ובמכללת וינגייט, שימשה שופטת בפסטיבל ישראל ובבחינות של מוסדות שונים במגמות המחול. זכתה להכרה בינלאומית כאשר הזמנה לתחרויות פולקלור בינלאומיות שם גם זכתה למדליות הוקרה.

ככוריאוגרפית אורחת, יצרה כוריאוגרפיות ללהקות מוערכות, בהן "אנחנו כאן", "משגב", "צבעי מחול חדרה", "הורה אשקלון" וכן להקות יהודיות בברזיל ובאנגליה.

להקת "מחולה" זכתה במדליה כסף בתחרות בדיז'ן בצרפת, מקום ראשון בקפריסין, טור של חודש הופעות בסין ואנגליה ופסטיבל דרומוביל בקנדה, וזו רק רשימה חלקית.

יצירות של שוקי הפכו לנכסי צאן ברזל בפולקלור והועלו ע"י להקות ידועות בארץ. בין היצירות המוכחות: הורה סחרחורת, לא תפגע בי עין הרע, לירושלים, מעוף, טריו ועוד. יצירתה "עדיין כאן" יחד עם **שושנה דמארי** שהועלת בפסטיבל כרמיאל, קיבלה את פרס ריקוד השנה על ידי אמנות לעם בשנת 2006.

בשנת 2017 יזם בנה יניב את המופע "רוקדים שוקי" – 40 שנות יצירה" שהינו מופע חגיגי לרגל יום הולדתה

צילום: דורית הופמן

רקדני מחולה. אנחנו נהגנו לעשות כוריאוגרפיות כעבודת אמנות מורכבת ויצירתית עמוקה מאוד, עשינו חזרות רבות לפני האירוע והכנות ללא גבול. אני גאה שהיינו חלק משמעותי באירוע ממלכתי בסדר גודל כזה.

בשנים האחרונות, מפיקי האירוע עשו שינוי בקונספציה ועברו להתמקד יותר בפירוטכניקה, זיקוקים ונוצצים, לייזרים ורחפנים. זה פחות התאים לנו. אנו יותר בתחום האמנות והישראליות. אולי נחזור לזה, תלוי בתפיסת העולם של הממונים על הטקס הזה.

מתוך הריקוד "כשושנה" בכוראוגרפיה של שוקי. צילום: תומר הלפרין

מחולה בפסטיבל כרמיאל. צילום: אייל יינן

כדי היצירה עם הקבוצה הגדולה שאיתה אני עובדת. יצירות שלי אולי הפכו לנכסי צאן ברזל, לקלאסיקה ישראלית. יצרתי ריקודים ייחודיים כמו למשל על השיר הבה נגילה בעיבוד חדשני, שם יצרתי עיבוד מזרחי משולב ג'אז, כעין שילוב אוריינטלי מודרני. או למשל היצירה המקורית "מעוף". דמיינתי את הציפורים בלבן וכך יצרתי שפה, תלבושת, מוסיקה יחד עם **מנחם קורן-מנטה** המוכשר. (שותפים לעיצוב התלבושות ל"מעוף" **לאה תורן וישראל שפירא**).

לעומת זאת, כשיש יצירה שהיא חלק מתוכנית מוכתבת כמו טקס הדלקת המשואות למשל, שם אני בונה את הכוריאוגרפיה עם הרבה מחשבה ותכנון מוקדם עם שותפים לעשייה.

"מחולה מרכז" בגבעת שמואל כמודל חדשני בארץ

"מחולה" גבעת שמואל, הינו, אחד מחמשת המרכזים של "מחולה" ברחבי הארץ. זהו הסטודיו החדש ביותר ברשת, המהווה מרכז רב ממדי על פי השיטה שפותחה במחולה על ידי ה"הופמנים". זה מתבטא בהיקף הסגנונות, במגוון האוכלוסייה, במצאי התשתיות והמכשור, באיכות האולמות, במקצועיות ההדרכה והארגון המיטיב.

שירי רפאל מנהלת המשרד של מחולה מרכז בגבעת שמואל ורקדנית מובילה בלהקת "מחולה" הבוגרת של **יניב הופמן**, מספרת: לרשותנו מרכז מחול משוכלל ופעיל ללא הפסקה. אולמות מחול מצוידים היטב, רצפות מחול ושאר המתקנים המתחייבים מסטודיו ברמה כזו. אנו מתמקדים בסגנונות ריקוד שונים - מודרני, ג'אז, בלט קלאסי, ישראלי עכשווי, היפ הופ, ויש גם תחומים אחרים.

צילום: תומר הלפרין

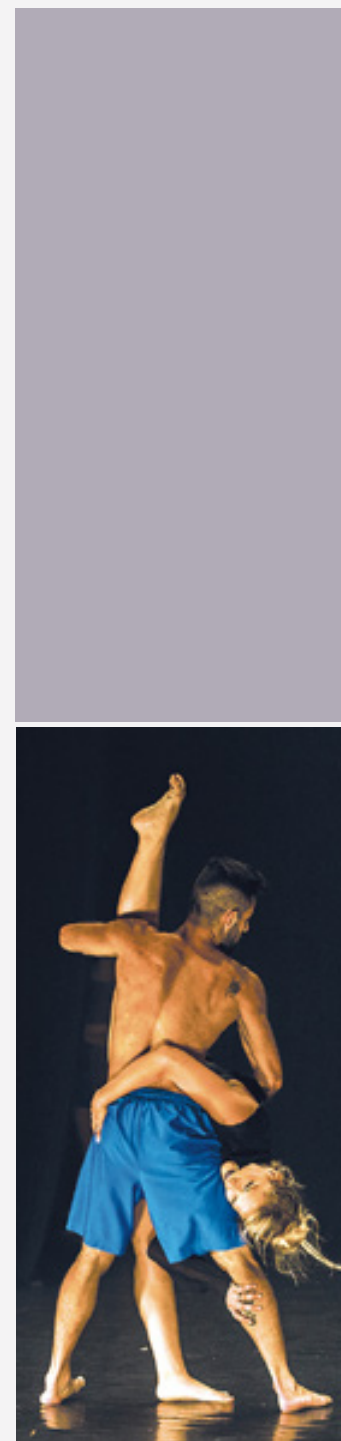
ה-65. במופע הופיעו כ-250 רקדנים מכל הארץ, הרוקדים משלל יצירותיה של שוקי מאז החלה ליצור. ושם כיכבו גם כל בני המשפחה כולל הבנות, הכלה, הבן ואפילו הנכדים.

על היצירה

ובכן שוקי, רבת מעש את, כפי שראינו. ה"מה" אכן עשיר ורב גוני. זה הזמן לשאול אותך משהו על ה"איך". איך בא הרעיון היצירתי, מה עובר בראש לעשיית תנועה, איך עובד השילוב הקבוצתי, איך עושים כוריאוגרפיה? זוהי שאלה שקצת קשה לענות עליה בהיותה מופשטת ורבת פנים, עונה שוקי. יש כאלה שכותבים כוריאוגרפיה, יש כאלה שממציאים לייב תוך מוזה ששורה עליהם, ויש לצערנו גם כאלו שמעתיקים מאחרים. לקבל השראה כמובן זה מקובל, גם לגיטימי אך יש הבדל גדול בין מי שחידשו והציגו חדשנות ומקוריות לבין מי שמעתיקים.

אצלי, נדמה לי, שהדברים באים מתוך וויז'ן פנימי. משהו שקשה להסביר. אני חושבת על רעיון מסוים, נכנסת לבועה, משהו פנימי בא לי, משהו ספונטני. לפעמים אפילו בא לי בחלומות. זה קורה תוך מצב אסוציאטיבי, זורם, בלי הכנה מוקדמת. זו יצירת כוריאוגרפיה ללא התניות פורמאליות. אני זורמת עם המחשבות והרגשות שלי, זה אולי משהו מיסטי במובן מסוים.

לפעמים בא לי משהו לראש בלילה, או במכונית, או במקום כלשהו ואני מבקשת מהאסיסטנטית שלי לזכור, שלא יברח ויישכח ביום למחרת. ככה גם אמנים אחרים יוצרים תוך כדי מוד מיוחד, ואפילו לא יודעים איך זה בא להם. גם ביצירת מופע שלם אני לא יודעת בדיוק איך יהיה המבנה, זה בא תוך

צילום: אור דנון

נפש. ללמוד להסתדר לבד, חינוך לבגרות ורצינות, התמודדות עם מצבי לחץ ונכונות לקבלת ביקורת.

כמובן שלא כל אחד ניחן בפוטנציאל מקצועני, אבל כל תלמיד/ה שלנו אמורה/ה למצות את היכולות שלה/שלו ולהפיק הנאה ותועלת לכל החיים. הם מקבלים בעצם נכס תרבותי ואישי שילווה אותם להמשך חייהם. זה בעצם חלק מהשיטה שפיתחנו ב"מחולה" במרוצת השנים - שוקי ושלומי ההורים המייסדים ויניב ודורית שהמשיכו את דרכם בפיתוח וניהול פרויקטים ו"אני מאמין" חדשני.

בסופו של דבר כ-10% מהתלמידים יגיעו לרמות מקצועיות ממש והלימודים אצלנו נותנים להם כלים לעיסוק הזה בלהקות מקצועיות, מחזות זמר, קולנוע, השתתפות בהפקות בארץ ובחו"ל.

בכל שלוחות מחולה יש הקפדה על עשייה מקצועית לצד חוויה ערכית וחברתית. אנו מעסיקים מורים מקצועיים, כולם מוסמכי תארי מחול וקורסי מורים והרבה מהם רקדנים מצטיינים, ובוגרי מחולה שינקו את השפה מגיל צעיר. רוב המדריכים והמדריכות הינם רקדנים ברמה מקצועית ומהווים למעשה את השלד של להקת "מחולה" - הלהקה הבוגרת הידועה בארץ.

איך באמת בונים מפעל מחול בייקפים כאלה?

שאלתי את **שלומי הופמן**, מייסד מחולה ומנהל בפועל של הסניף החדש "מחולה מרכז" בגבעת שמואל.

זוהי עבודה של שנים. כמובן שהניסיון הנו מרכיב חשוב. זה תהליך שנלמד תוך כדי עשייה ועם השנים

אחרי שהוכיח את עצמו ב"מחולה" רמת השרון, הקמנו גם כאן מסלול תחרותי לצד מסלול עממי יותר שגם הוא מחולק לרמות ידע - לפי הנהוג בכלל רשת "מחולה". התלמידים מגיל 5 עד כיתה י"ב, וכך אנו פועלים בימים א-ה באינטנסיביות ללא הפוגה.

המנהלת המקצועית והמדריכה הראשית בסניף היא בת הזקונים נועה, מוסיפה: הדגש במחולה של היום הוא על סגנון עבודה המשלב טכניקה מודרנית עם מחול ישראלי והסגנון הקלאסי לקבלת שלמות מקצועית הוליסטית.

הקבוצות במחולה מחולקות לפצפוצים, צעירים, חטיבות ותיכונים. יש להקות עתודה ולהקות ייצוגיות. ובנוסף מסלולים שונים כמו - "אקדמי 1", "מסלול M", "עתודות", מסלול C, "מחוליק" וכו'. יש שמתאמנים פעם בשבוע ויש שנמצאים כאן עד 4-5 פעמים, לפי הרמה ולפי הייעוד.

נועה, בעברה רקדנית מקצועית בתיאטרון הקאמרי לצד שחקני ישראל המוכרים, בצה"ל שרתה כרקדנית מצטיינת, ובקורב תסיים תואר ראשון במחול בסמינר הקיבוצים בעקבות אחותה הגדולה **יעל** שעשתה זאת לפני למעלה מעשור.

נועה (שנישאה לאחרונה - מזל טוב!) מסבירה: אנו מקבלים למחולה על כלל שלוחותיה את המעוניינים והמתאימים לעיסוק במחול ובעלי המוטיבציה הגבוהה. האימונים אצלנו מחייבים יחס רציני ורצון חזק. זה לא רק טכניקה גופנית. למעשה יש לנו כאן חממה לחיים, משמעת עצמית וחברתית, יכולת גופנית לצד תעצומות

שירי רפאל

צילום: תומר הלפרין

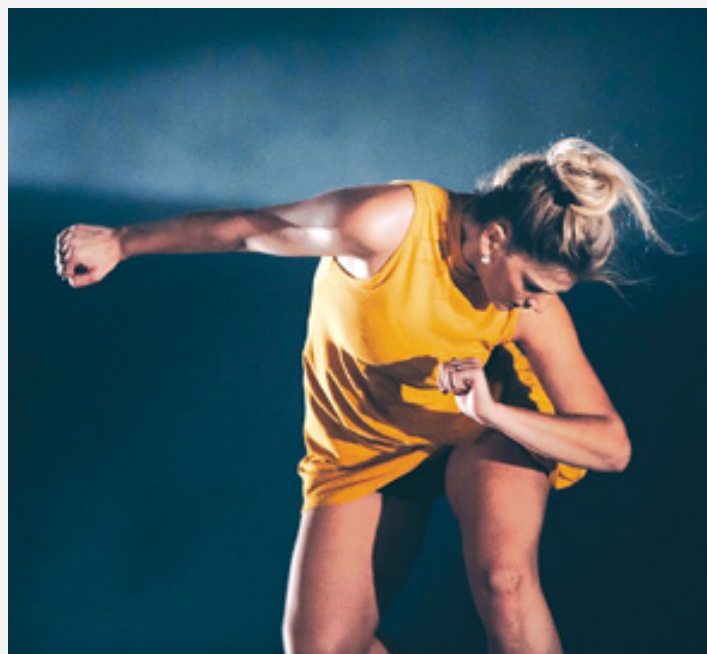

צילום: תומר הלפרין

העבודה שלנו היא מאוד מאוד מגוונת, לא רק במחול אלא כבית ספר לחיים. כאן לומדים מהי משמעת, התמודדות עם לחצים, תחרותיות, שאפתנות, חברתיות, ביטחון עצמי והישגיות בכל תחומי החיים. המחול כהווייה הנו נכס לחיים.

ולקינוח - עוד פרס יוקרתי

לאחרונה התבשרה שוקי על קבלת **פרס קן רבינוביץ'** מטעם עיריית תל-אביב. פרס חשוב ויוקרתי בשדה התרבות בישראל, שגם מענק כספי לציודו. וכך רשמו:

נועה הופמן. צילום: אור דנון

מתקנים משפרים ומיישמים. אחרי שנים בירושלים התחלנו לפרוש כנפיים ועם ילדינו אנו פרושים, כאמור ב-5 מוקדים שונים. ריכוז כזה של תלמידי מחול תחת קורת גג ארגונית אחת הינו ללא אח ורע בארץ ואולי גם בעולם.

אנחנו, שוקי ואני, רואים ב"מחולה" מפעל חיים ותרומה צנועה משלנו לתרבות הישראלית. אלפי החניכים בעשרות שנות פעילותנו, והצלחתם בחיים, הם התמורה הנהדרת שאנו מקבלים על העשייה הגדולה שלנו.

שוקי עוסקת במחול וכוריאוגרפיה למעלה מ-40 שנה. להקות "מחולה" בניהולה האמנותי זוכים בשלל פרסים ותעודות הוקרה מרגע הקמתו של בית הספר ועד היום. לתחום הפולקלור הישראלי הייתה חשיבות רבה להפצת הציונות, אהבת הארץ, התיישבות ומורשת התרבות הישראלית בארץ ובקהילות היהודיות בעולם.

שוקי לימדה אלפי רקדנים בארץ ובחו"ל על הפולקלור הישראלי והייחודי, יצרה וחברה יצירות יחידות ומיוחדות, עם כיוון עממי, בה קווים אומנותיים בשילוב עם סיפור המומחש בכל תנועה ותפאורה.

הריקוד הפולקלורי שופע אנרגיה סוחפת ומתפרצת, עם שימוש במרחב ובקומפוזיציה המדביקה את הקהל. בזכות עבודתיה ויצירותיה - הפיצה את תרבות המחול הישראלי והשורשים של העלייה והעדות בישראל, את החגים כמקור לביטוי ישראלי אותנטי, ומהרגע הראשון היה ניתן להבחין בכישרונה כיוצרת ואישיות ייחודית, המשלבת אמנות, עממיות, אינטליגנציה ואנרגיות - ובכל אלו שזורה מהותו של הריקוד הישראלי של הימים ההם - הבאים לידי ביטוי עד היום, באופן מרגש ביותר.

שוקי יצרה סגנון ישראלי וייחודי משלה, שהטביעה את חותמה על התרבות והמחול הישראלי, וניתבה את דרכה מאמנות עממית - לאומנות מקצועית וסוחפת.

בחגיגות המילניום
בשנת 2,000,
נבחרה להקתה
של שוקי מכל
הלהקות בארץ, על
ידי ועדה מיוחדת
של אנשי מחול
ומשרד החוץ, כדי
לייצג את ישראל
באירוע בינלאומי
בדיסנילנד
באורלנדו.
ההופעות הרבות
באירוע הזה
העמידו את
להקת "מחולה"
בפני אלפי
הצופים שביקרו
במקום, כשגרירת
התרבות והאמנות
הישראלית
האולטימטיבית.

וכך, גם בגילם ה"צעיר" של שוקי ובעלה שלומי, נראה שאופק היצירה שלהם, רק ממשיך ומהווה לעתיד מפעל חייהם להמשך הדורות.

